

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 107/15

Λουξεμβούργο, 24 Σεπτεμβρίου 2015

Απόφαση στις υποθέσεις T-124/13, Ιταλία κατά Επιτροπής
και T-191/13, Ισπανία κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο της ΕΕ ακυρώνει τρεις προκηρύξεις διαγωνισμών που υποχρεώνουν τους υποψηφίους να επιλέξουν τη γερμανική, την αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα ως δεύτερη γλώσσα και ως γλώσσα επικοινωνίας με την EPSO

Τον Δεκέμβριο του 2012 και τον Ιανουάριο του 2013, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης τρεις προκηρύξεις γενικών διαγωνισμών για την κατάρτιση εφεδρικών πινάκων προσλήψεων¹. Οι προκηρύξεις αυτές απαιτούσαν από τους υποψηφίους άριστη γνώση μιας εκ των επισήμων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (οι οποίες τότε ήταν 23), καθώς και ικανοποιητική γνώση μιας δεύτερης γλώσσας, την οποία μπορούσε κάθε υποψήφιος να επιλέξει μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας. Η δεύτερη επιλεγείσα γλώσσα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί για την επικοινωνία μεταξύ EPSO και υποψηφίων, καθώς και για τη διαδικασία επιλογής και για τη διεξαγωγή των δοκιμασιών των διαγωνισμών. Οι προκηρύξεις ανέφεραν ότι ο περιορισμός αυτός δικαιολογούταν κυρίως από το ότι ήταν προς το συμφέρον της υπηρεσίας να είναι οι υποψήφιοι άμεσα λειτουργικοί και ικανοί να επικοινωνούν αποτελεσματικά στην καθημερινή τους εργασία, δεδομένου ότι, σε διαφορετική περίπτωση, θα εμποδιζόταν σοβαρά η αποτελεσματική λειτουργία των θεσμικών οργάνων.

Η Ιταλία και η Ισπανία ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ακυρώσει τις επίμαχες προκηρύξεις διαγωνισμών. Τα δύο αυτά κράτη μέλη φρονούν ουσιαστικά ότι οι προκηρύξεις εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις και ότι παραβιάζουν τόσο το προβλεπόμενο από τον «κανονισμό αριθ. 1» του 1958² γλωσσικό καθεστώς της Ένωσης όσο και την αρχή της αναλογικότητας. Η Ιταλία και η Ισπανία αμφισβητούν την υποχρέωση που επιβάλλεται στους υποψηφίους να επιλέγουν τη γερμανική, την αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα όχι μόνον ως γλώσσα επικοινωνίας με την EPSO, αλλά, επίσης, ως δεύτερη γλώσσα για τους συγκεκριμένους διαγωνισμούς.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει τις προσβληθείσες προκηρύξεις διαγωνισμών.

Όσον αφορά τον περιορισμό των γλωσσών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην επικοινωνία μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO, η Ιταλία υποστηρίζει ότι οι ευρωπαίοι πολίτες δικαιούνται να απευθύνονται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης χρησιμοποιώντας οιαδήποτε εκ των 23 επισήμων γλωσσών αυτής και ότι δικαιούνται να λαμβάνουν τις απαντήσεις των θεσμικών οργάνων στην ίδια γλώσσα. Κατά συνέπεια, ο επίμαχος περιορισμός εισάγει

¹ Πρόκειται για την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AST/125/12 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων βοηθών στους τομείς του ελέγχου, της λογιστικής και των χρηματοοικονομικών, και της οικονομίας/στατιστικών (EE 2012, C 394 A, σ. 1), για την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AST/126/12 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων βοηθών στους τομείς της βιολογίας, βιοεπιστημών και υγείας, της χημείας, της φυσικής και επιστημών των υλικών, της πυρηνικής έρευνας, των έργων πολιτικού μηχανικού και μηχανολογίας, της ηλεκτρολογίας και ηλεκτρονικής (EE 2012, C 394 A, σ. 11) και για την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/248/13 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων (AD6) στους τομείς της ασφάλειας κτιρίων και της μηχανικής σε ειδικές τεχνολογίες κτιρίων (EE 2013, C 29 A, σ. 1).

² Κανονισμός 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (EE 1958, 17, σ. 385), όπως έχει τροποποιηθεί.

δυσμενή διάκριση εις βάρος των πολιτών εκείνων των οποίων η επίσημη γλώσσα δεν είναι η γερμανική, η αγγλική ή η γαλλική. Η Ισπανία προβάλλει, επίσης, ότι ο περιορισμός αυτός δημιουργεί, στην πράξη, ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υπέρ όλων των υποψηφίων των οποίων η πρώτη γλώσσα είναι μια εκ των τριών προμνησθεισών.

Υπενθυμίζοντας σχετική απόφαση του Δικαστηρίου³, το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, μολονότι τα θεσμικά όργανα μπορούν να καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του γλωσσικού καθεστώτος στους εσωτερικούς κανονισμούς τους, τα θεσμικά όργανα, τα οποία αφορούν οι προσβαλλόμενες προκηρύξεις διαγωνισμών, δεν έκαναν χρήση της δυνατότητας αυτής, οι δε προκηρύξεις διαγωνισμού ουδόλως μπορούν να θεωρηθούν εσωτερικοί κανονισμοί. Επομένως, ελλείψει άλλων διατάξεων στον τομέα αυτό, οι σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των υπαλλήλων τους εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 1. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των υποψηφίων σε γενικό διαγωνισμό οι οποίοι καταρχήν δεν είναι υπάλληλοι ούτε ανήκουν στο λοιπό προσωπικό. Το Γενικό Δικαστήριο προσθέτει ότι, σε αντίθεση προς το Γραφείο Εναρμόνισης στο Πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), τα θεσμικά όργανα, τα οποία αφορούν οι προσβαλλόμενες προκηρύξεις διαγωνισμών, δεν υπόκεινται σε ειδικό γλωσσικό καθεστώς. **Το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι προσβαλλόμενες προκηρύξεις παραβιάζουν τον κανονισμό αριθ. 1, καθότι περιορίζουν την επικοινωνία με την EPSO στις τρεις προμνησθείσες γλώσσες. Ο λόγος αυτός αρκεί, αυτός καθαυτός, ώστε να δικαιολογηθεί η ακύρωση των τριών προκηρύξεων, χωρίς να είναι απαραίτητο να εξεταστεί κατά πόσον αυτές εισάγουν απαγορευόμενη δυσμενή διάκριση λόγω γλώσσας.** Το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει, επομένως, ότι ο υποψήφιος έχει το δικαίωμα να επιλέγει τη γλώσσα στην οποία θα συντάξει την αίτηση υποψηφιότητας μεταξύ όλων των επισήμων γλωσσών και ότι τα έγγραφα που αποστέλλει η EPSO πρέπει να συντάσσονται στη γλώσσα που επέλεξε ο υποψήφιος. Η χρήση μιας εκ των τριών γλωσσών εκ μέρους υποψηφίου ο οποίος θα προτιμούσε να επικοινωνεί με την EPSO σε άλλη επίσημη γλώσσα δεν εγγυάται, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, τη σαφήνεια και την κατανόηση της επικοινωνίας μεταξύ EPSO και υποψηφίων.

Ως προς την υποχρέωση των υποψηφίων να επιλέγουν τη γερμανική, την αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα ως δεύτερη γλώσσα για τους διαγωνισμούς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει εκ νέου τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η συρρίκνωση της επιλογής σε περιορισμένο αριθμό γλωσσών συνιστά δυσμενή διάκριση λόγω γλώσσας. Είναι, πράγματι, προφανές ότι τέτοια υποχρέωση ευνοεί ενδεχομένως ορισμένους δυνητικούς υποψηφίους (τουτέστιν εκείνους που έχουν ικανοποιητική γνώση τουλάχιστον μίας εκ των συγκεκριμένων γλωσσών), καθότι αυτοί μπορούν να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό και να προσληφθούν, επομένως, ως μόνιμοι υπάλληλοι της Ένωσης ή ως μέλη του λοιπού της προσωπικού, ενώ αποκλείονται οι υπόλοιποι που δεν έχουν τέτοια γνώση. Το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει την περιεχόμενη στις προσβαλλόμενες προκηρύξεις αιτιολογία του περιορισμού προκειμένου να καθορίσει κατά πόσον αυτός ενδέχεται να είναι δικαιολογημένος.

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, ο ισχυρισμός ότι η γερμανική, η αγγλική και η γαλλική γλώσσα εξακολουθούν να είναι οι πιο ευρέως χρησιμοποιούμενες γλώσσες, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της μακράς πρακτικής των θεσμικών οργάνων της Ένωσης στον τομέα των γλωσσών εσωτερικής επικοινωνίας, είναι ένας αόριστος ισχυρισμός που δεν τεκμηριώνεται από καμία ένδειξη. **Δεν μπορεί να τεκμαίρεται ότι ένας νεοπροσληφθείς υπάλληλος, ο οποίος δεν έχει γνώση καμίας εκ των γλωσσών επικοινωνίας ή εκ των γλωσσών εργασίας ενός θεσμικού οργάνου, δεν θα ήταν ικανός να παράσχει άμεσα χρήσιμο έργο στο οικείο θεσμικό όργανο.**

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι στατιστικές που προσκόμισε η Επιτροπή δεν είναι δυνατόν να τεκμηριώσουν τα όσα αυτή προβάλλει ως προς τη χρήση των γλωσσών εντός των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Όσον αφορά τις στατιστικές σχετικά με την εκμάθηση ξένων γλωσσών στα κράτη μέλη της Ένωσης, που προσκομίστηκαν επίσης από την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν αποκλείουν την ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως. **Το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι ο επίμαχος περιορισμός εξυπηρετεί το συμφέρον της υπηρεσίας. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η υποχρέωση των υποψηφίων να**

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-566/10 P, βλ. AT αριθ. 153/12).

επιλέξουν τη γερμανική, την αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα ως δεύτερη γλώσσα δεν δικαιολογείται αντικειμενικά ούτε είναι ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο από την Επιτροπή σκοπό, δηλαδή την πρόσληψη άμεσα λειτουργικών μονίμων υπαλλήλων και μελών του λοιπού προσωπικού.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της απόφασεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως στις υποθέσεις T-124/13 και T-191/13 είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582